

[Waldorff]

hvad det er for prioriteringer. Dem har vi diskuteret masser af gange.

Jeg har også hørt noget af debatten, oven i købet det meste. Jeg vil godt bede fru Ingerlise Koefoed forklare, hvad SF mener, når man skriver direkte i bemærkningerne til ændringsforslag nr. 3 – det er det, jeg har tilladt mig at gå ud fra, det er forholdsvis normal praksis:

»... samt at give tid til at vurdere det ombyggede teaters muligheder for at rumme alle tre kunstarter, før andre beslutninger træffes«.

Jeg mener, at det er en af de forestillinger, man skal opgive. Jeg mener ikke, at der er nogen aktiviteter, som er specielt vigtige, sådan at man ofrer masser af millioner kroner på at ligge under for specielt den idé, som Henrik Bering Liisberg og andre prominente personer i den københavnske teaterverden sætter så stor pris på.

Med hensyn til, at det er for firkantet, at det er for groft at stille det op på denne måde, og at man mener, jeg kommer meget let til de her argumenter, vil jeg sige, at jeg har været med til så mange gange at tage slagsmålet, om vi kunne tillade os at give børneteatrene bare 500.000 kr. Jeg har stillet ændringsforslag til finanslovsforslaget om at give bare 500.000 kr. ved en ekstra bevilling til de her børneteatre, som nu bliver kvast ude i kommunerne, som ikke har nogen midler til det. Hver eneste gang bliver det stemt ned – ikke af SF, jeg har aldrig antydnet sådan nogle holdninger hos SF, og jeg mener ikke generelt, at SF har nogen ormstikken holdning til disse spørgsmål.

Sådan har jeg forstået dette spørgsmål. Jeg mener ikke, at vi kan ligge under for, at Det kgl. Teater er ude i nogle vanskeligheder, når det er nødvendigt at tage en samlet diskussion om, hvordan man faktisk prioriterer teateraktiviteter.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Det glæder mig, at vi altid stiller de samme ændringsforslag til finanslovsforslaget og altid stemmer for dem, og at vi i øvrigt har præcis den samme indstilling både til børneteater og til eksperimenterende teater.

Jeg vil godt sige, at når vi skriver »rumme alle tre kunstarter«, så betyder det simpelt

hen: der kan naturligvis godt blive plads til det hele. Der ligger ikke nogen ideologisk eller nogen anden betragtning om, at det er så yndigt, at de tre kunstarter er sammen, for det tror jeg slet ikke. Når vi nu har både skuespillere og operasangere og balletdansere, og hvad de nu alle sammen hedder, hende på teatret og de alle sammen gerne vil optræde, så mener jeg, at når vi har ombygget det teater og fået det til at fungere, så kan det alt sammen godt være der, så er det aldeles unødvendigt at bruge penge på at bygge et skuespilhus et andet sted i byen.

Det er sådan ment. Det kan være, at det, fordi man har diskuteret alle de ting på en helt anden led, kan misforstås, men det er ment sådan, som jeg siger her.

(Kort bemærkning).

Mette Madsen (V):

Jeg vil gerne spørge VS' kulturpolitiske ordfører, om han har overset, hvad der står i teatrets formålsparagraf om, at man er forpligtet til at opføre værker af yngre, nyere forfattere, koreografer og komponister. Jeg vil gerne spørge, om han har overset, at man har en eksperimentalscene og nu får én til. Jeg vil gerne høre, om han har overset alle de ting, der står i målsætningsudvalgets betænkning om de tanker, man dér har gjort sig om eksperimenterende teater, børnevenlige forestillinger osv. Jeg spørger bare lige for at høre, hvilket grundlag denne ordfører fra VS i dag har for det, han står og siger om Det kgl. Teaters mangel på alle disse ting.

(Kort bemærkning).

Waldorff (VS):

Jeg vil godt sige, at der foregår vældig mange fornuftige ting på Det kgl. Teater.

Jeg kan starte med at citere den kommunistiske ordfører for nogle år tilbage. Jeg har ikke selv overværet det, men jeg har læst det. Jeg kan ikke engang huske, hvad hun hedder. Hun var her på afbud.

Hun sagde, at Det kgl. Teater var et sted med et meget alsidigt repertoire, der var Brecht f. eks., og der var også andre ting. Det var selvfølgelig den legitimering, som kommunisterne havde brug for for at støtte, da alle og enhver kunne se, at det simpelt hen var den mest højborgerlige kultur, som trivedes her.